

at regne med, og det giver jeg ham fuldstændig Ret i. Men vilde dette tilfredsstille ham, hvis det var en anden Finansminister, der havde forelagt dette Forslag? Eller vilde det tilfredsstille den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti? Jeg tvivler derom. Jeg hørte vel den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sige, at Forelæggelsen af disse Lovforslag, den nødvendige Vedtagelse af dem og disse Udgifter Størrelse i næste Finansaar, alt dette var en Konsekvens af det radikale Regimente, vi havde haft her i Landet. Jeg gad imidlertid nok vide, hvorledes den ærede Ordfører vilde føre Bevis for dette. Thi de Udgifter, der kommer i Finansaaret 1921, kan dog umuligt være en Konsekvens af et Regimente, der sluttede den 31. Marts, kan man sige, i indeværende Aar. Hvorledes skulde det være muligt, at de Udgifter, der nu bliver, fastsættes af Forhold, der har foreligget for den radikale Regering i de foregaaende Aar? De Udgifter, som den Gang var af en saa særdeles trykkende Karakter, som man forlangte Indtægter til Dækning af, og som den høje Rigsdag bevilgede Indtægter til, var jo ikke mindst Militæruddgifter af overordentlig Karakter, som nu er svundet. Det var dernæst Udgifter paa det indenrigsministerielle Budget, som jo beløb sig til overmaade store Summer. Men jeg har forstaaet det saaledes, at disse Udgifter var det den nuværende Regerings Opgave og Ønske at standse. Naar der den Gang var et indenrigsministerielt Sugerør, der laa — Finansministeren mærkede det meget tydeligt — og sugede Indtægterne til sig lige saa hurtigt, som de kom ind, saa er dette jo forbi nu. Dette Sugerør har det været den nuværende Regerings Ønske og Opgave at stoppe, og den højtærede Finansminister behøver jo ikke at regne dermed.

Men jeg vender tilbage til det Spørgsmaal: Hvad skal da Indtægten bruges til? Derom nægter den højtærede Finansminister at give nogen Oplysning. Han siger, at han kan det ikke, og vi har nu hørt den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti erklære, at der er intet Menneske, som kan vide noget om, hvorledes Forholdet mellem Indtægt og Udgift vil stille sig i det kommende Finansaar. Der er dog eet Menneske, som burde have en Mening derom, hvis alle andre, ogsaa Rigsdagens Medlemmer, end kan undlade at have en Mening derom — det er den højtærede Finansminister. Saadan var det da tidligere. Man forlangte af Finansministeren, at han skulde vide Besked om og skulde kunne give Oplysning om, hvorledes Forholdet mellem Indtægter og

Udgifter vilde stille sig i det kommende Finansaar, og han skulde lægge en Finansplan. Det Ord har jeg mange Gange hørt fremført med megen Styrke overfor en tidligere Finansminister, ogsaa af det konservative Partis ærede Ordfører, ogsaa af den nuværende højtærede Finansminister: Hvor er Finansplanen? Jeg maatte dertil svare, at en Finansplan under Forhold, der var saa overordentlige, saa uregelrette, saa paa-virkede af Begivenhederne, at man aldeles ikke kunde beregne dem — en saadan Finansplan var det umuligt at fremlægge. Og maaske vil den højtærede Finansminister sige det samme; det er højst rimeligt, at han vil sige det. Ikke desto mindre var det jo rigtignok tidligere et Krav fra hans Side.

Jeg vil snarere udtrykke det saaledes, at man skulde dog have nogle Oplysninger her paa Rigsdagen om, efter hvilken Beregning den højtærede Finansminister anslaaer Indtægten og Udgifterne. For Indtægtens Vedkommende er det jo klart nok. Vi ved, hvilke Indtægter Finansministeren vil have, og vi giver ham dem ogsaa. Men nu Udgifterne? Herom maa jeg sige: Jeg forstaaer ikke rigtig, hvorfor den højtærede Minister ikke vil give os de Oplysninger, som han dog nu maa have; han maa jo vide, hvorledes Balancen hidtil stiller sig i indeværende Finansaar. Vi er nu kommet paa 9de Maaned af Finansaaret, og der maa foreligge fuldstændige Opgørelser fra Statsboghoderiet om, hvorledes Indtægter og Udgifter stiller sig for de forløbne 8 Maaneder. Den højtærede Finansminister har i tidligere Aar forlangt og faaet Oplysning om, hvorledes Forholdet mellem Indtægt og Udgift for det løbende Finansaar stillede sig, og det var muligt at give disse Oplysninger paa et Grundlag, som ganske vist ikke var fuldkommen paalideligt — hvorledes skulde det kunne være det i saadanne Tider, særlig da Udgifterne var saa uregnelige? — jeg tænker her særlig paa de indenrigsministerielle Udgifter —, men alligevel blev der stadig fremlagt Oplysninger om Forholdet mellem Indtægter og Udgifter i Finansaaret. Hvad skulde der være i Vejen for, at der blev givet saadanne Oplysninger af den højtærede Finansminister? De er ikke forlangte af det Udvalg, der var nedsat i Folketinget, og der vil jo ikke blive nedsat noget Udvalg her i Tinget — jeg skal ikke forlange et saadant nedsat —; men hvis der var blevet forlangt nedsat Udvalg, og hvis det var kommet til at arbejde, vilde det have været det rimeligste paa Jorden, at den højtærede Finansminister